

- ponechať účinky nariadenia (EÚ) č. 1385/2013 až do nadobudnutia účinnosti nového nariadenia založeného na vhodných právnych základoch,
- zaviazat' Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia navrhuje zrušiť nariadenie (EÚ) č. 1385/2013, ktoré Rada prijala podľa článku 349 ZFEÚ ako právnom základe.

Komisia vytýka Rade, že prijala toto nariadenie, hoci Komisia navrhla založiť tento akt na odvetvových právnych základoch, a to článku 43 ods. 2 a článku 168 ods. 4 písm. b) ZFEÚ.

Domnieva sa, že vzhľadom na cieľ a účel napadnutej smernice nemôže byť článok 349 ZFEÚ platne použitý ako jej právny základ. Posledný uvedený článok 349 ZFEÚ sa použije iba vtedy, keď ide o výnimku zo zásady uplatnenia primárneho práva na najvzdialenejšie regióny, ktorá je zakotvená v článku 355 ods. 1 ZFEÚ. Dotknutá smernica nestanovuje výnimku zo Zmlúv, ale len prispôsobuje sekundárne právo, aby zodpovedalo situácii vzniknutej zmenou statusu Mayotte. Tento výklad je podľa jej názoru v rozpore nielen so znením článku 349 ZFEÚ, ale takisto so systémom právnych základov v Zmluve, ako aj s historickým pôvodom tohto článku.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 354, s. 86.

Žaloba podaná 21. marca 2014 – Európsky parlament/Rada Európskej únie

(Vec C-136/14)

(2014/C 175/34)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Európsky parlament (v zastúpení: J. Rodrigues a L. Visaggio, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

- zrušiť smernicu Rady 2013/64/EÚ zo 17. decembra 2013, ktorou sa menia smernice Rady 91/271/EHS a 1999/74/ES a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2006/7/ES, 2006/25/ES a 2011/24/EÚ z dôvodu zmeny štatútu Mayotte vo vzťahu k Európskej únii ⁽¹⁾,
- zaviazat' Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Európsky parlament navrhuje zrušiť smernicu 2013/64/EÚ prijatú Radou na právnom základe článku 349 ZFEÚ.

Podľa Parlamentu je voľba Rady týkajúca sa právneho základu chybná z dôvodu, že opatrenia, ktoré sú predmetom napadnutej smernice, spadajú do právomoci Únie v rámci rozdielnych spoločných politík. Tieto opatrenia tak mali byť vydané na právnom základe jednotlivých odvetví týkajúcich sa oblastí životného prostredia, poľnohospodárstva, sociálnej politiky a verejného zdravia, t. j. na základe článku 43 ods. 2 ZFEÚ, článku 114 ZFEÚ, článku 153 ods. 2 ZFEÚ, článku 168 ZFEÚ a článku 192 ods. 1 ZFEÚ, a nie len na základe článku 349 ZFEÚ.

Podľa Parlamentu nemôžu byť opatrenia, ktorých cieľom nie je riešenie hospodárskych alebo sociálnych ťažkostí najvzdialenejšieho regiónu prostredníctvom výnimiek pre dotknutý región z plného uplatnenia práva Únie, platne založené na článku 349 ZFEÚ. Do pôsobnosti tohto článku tak nespádajú opatrenia, ktoré smerujú jedine k odloženiu platnosti niektorých ustanovení práva Únie v najvzdialenejšom regióne.

(¹) Ú. v. EÚ L 353, s. 8.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sád Sofija-grad (Bulharsko)
28. marca 2014 – Direktor na Direkcija „Migracija“ pri Ministerstvo na vätrešnite raboti, Bašir
Mohamed Ali Mahdi**

(Vec C-146/14)

(2014/C 175/35)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen sád Sofija-grad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Direktor na Direkcija „Migracija“ pri Ministerstvo na vätrešnite raboti

Žalovaný: Bašir Mohamed Ali Mahdi

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 15 ods. 3 a 6 smernice 2008/115/ES o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (¹), v spojení s článkami 6 a 47 Charty základných práv Európskej únie, ako aj právom na súdne preskúmanie a účinnú súdnu ochranu vykladať tak, že:
  - a) keď je správny orgán podľa vnútroštátneho práva členského štátu povinný raz za mesiac preskúmať zaistenie, bez toho, aby mal výslovnú povinnosť vydať správne opatrenie, a *ex offi*o musí súdu predkladať zoznam zaistených štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú zaistení z dôvodu prekážky odsunu a ktorým uplynula doba zákonnej maximálnej dĺžky trvania prvotného zaistenia, je správny orgán povinný buď k času uplynutia v individuálnom rozhodnutí stanovenej doby prvotného zaistenia vydať výslovné opatrenie preskúmajúce zaistenie s ohľadom na dôvody predĺženia zaistenia predpokladané právom Únie alebo dotknutú osobu prepustiť?
  - b) keď vnútroštátne právo členského štátu priznáva súdu právomoc po uplynutí maximálne prípustnej dĺžky prvotného zaistenia určenej vnútroštátnym právom nariadiť na účely odsunu predĺženie doby zaistenia, nahradiť ho menej prísnyim opatrením alebo nariadiť prepustenie štátneho príslušníka tretej krajiny, má súd v situácii, ako je tá v predmetnom konaní, preskúmať zákonnosť opatrenia preskúmajúceho zaistenie, právne a faktické dôvody nevyhnutnosti predĺženia jeho doby a stanovujúceho jeho dĺžku tak, že rozhodne o trvaní zaistenia, jeho nahradení alebo prepustení dotknutej osoby?
  - c) povoľuje súdu, pri zohľadnení dôvodov stanovených právom Únie na predĺženie doby zaistenia, preskúmať zákonnosť opatrenia preskúmajúceho zaistenie, ktoré uvádza len dôvody, pre ktoré nie je možné vykonať rozhodnutie o odsune štátneho príslušníka tretej krajiny tak, že výlučne na základe skutočností tvrdených správnym orgánom a ním predložených dôkazov ako aj námietok a skutočností uvedených štátnym príslušníkom tretej krajiny, rozhodne o pokračovaní zaistenia, jeho nahradení alebo prepustení dotknutej osoby?